

2. Streven naar de gaven

Introductie

We kunnen heel wat over de gaven van de Geest zeggen vanuit de Bijbel. We kunnen daar onderwijs over geven. We kunnen erover spreken en discussiëren. Maar uiteindelijk roept de Bijbel ons op om te streven naar de gaven. Dat is de houding die de Bijbel van ons vraagt. Het komt aan op het praktiseren van de Geestesgaven en het uitstrekken naar meer van deze gaven. Hoe doe je dat? Daar hopen we in dit stuk samen over na te denken. En vergeet het vooral niet in de praktijk te brengen!

Kom in beweging!

De Bijbel geeft ons een gebod over onze houding ten aanzien van de Geestesgaven. In 1 Korinthe 12:31 staat: *Streef dus naar de beste genadegaven. En ik wijs u een weg die dit alles nog overtreft (de liefde)*. En in 1 Korinthe 14:1 staat nogmaals: *Jaag de liefde na en streef naar de geestelijke gaven, en vooral daarnaar dat u mag profeteren*. Hoewel de liefde boven de gaven uitstijgt, worden we tot twee keer toe opgeroepen om te streven naar de gaven van de Geest.

Wat is streven? In de grondtekst wordt het Griekse woord *dzèloó* gebruikt, wat betekent: *graag willen hebben, branden van verlangen, jaloers zijn, diep toegewijd zijn, je hele hart zetten op...* Dit is geen passieve of afwachtende houding. Ook is dit niet een theoretische beschouwing van een afstandje. We worden opgeroepen om te branden van verlangen naar de gaven van de Geest. Een heilige jaloezie mag zich meester van ons maken als we anderen in de gaven zien opereren. Niet in de zin van afgunst, maar vanwege het verlangen dat God dit ook aan ons wil geven.

Dit verlangen zal ons in beweging zetten om de gaven na te streven. Het zal niet blijven bij een gevoel alleen, maar ook in actie omgezet worden. Anders had Paulus er in 1 Korinthe 14 niet aan toe hoeven voegen dat we bovenal moeten verlangen om te profeteren. Paulus geeft hier een oefenprioriteit aan. Hij wil dat we allemaal aan de slag gaan met profeteren, omdat dat de gemeente het meest opbouwt. Het blijft niet bij een gevoel: we moeten ernaar streven om de gemeente met onze gaven op te bouwen. En het eerste om dan mee aan de slag te gaan is de gave van profetie.

Hoe ziet dat streven er dan concreet uit? Allereerst betekent dit bidden om de gaven. De gaven worden immers door God Zelf aan ons gegeven. We moeten bij Hem zijn, als Bron van alle Geestesgaven. Hoe vaak vraag jij God om de gaven van de Geest? Ben je al op een punt gekomen waarin je God echt smeekt vanuit het diepst van je hart om meer van zijn gaven? Dat je niet meer verder wilt zonder de gaven van God, omdat je het zelf niet kunt? Dat is het punt waar God ons graag naar toe wil leiden. Dan opent ons hart zich voor wat Hij ons geven wil.

Verder is streven een kwestie van in beweging komen.ⁱ Het is 'bid en werk!' God zoekt altijd de samenwerking met ons mensen op.ⁱⁱ Hij bereidt de goede werken voor ons voor, zodat wij erin zouden gaan wandelen.ⁱⁱⁱ Dus als wij alleen maar blijven bidden en op een stoel blijven zitten, zal er niet veel gebeuren. Als wij nooit voor zieken bidden, zullen we ook geen zieken zien genezen op gebed. Als wij onze mond niet openen, zullen we nooit in tongen spreken. Als wij niet openstaan om profetische woorden en beelden te ontvangen van God, zullen we deze ook niet kunnen ontvangen. Enz.

Het voorbeeld van de profetenscholen

Het streven naar de gaven gaat verder dan bidden om de gaven alleen. Het gaat ook om een stuk oefening en onderwijs in de gave. Dit kunnen we leren uit de Bijbel. We nemen hier het voorbeeld van de profetenscholen. In 2 Koningen 2-6 en op enkele andere plaatsen komen we deze profetenscholen tegen. Hierin gaf een volwassen profeet les aan leerlingenprofeten. De term die hier gebruikt wordt is *benee hanevie-iem*, dit betekent letterlijk 'zonen van de profeten', maar moet hier vertaald worden met 'leerlingenprofeten'. Het gaat hier zeker niet om letterlijke kinderen van de profeten, maar om profeten, die in opleiding waren bij een ervaren profeet. Zo had Elisa honderden van deze 'profetenzonen' verspreid over verschillende scholen, in Bethel, Jericho en Gilgal.

Dit is helemaal in lijn met hoe het profeteerschap vroeger werkte. Koningen hadden hun officiële profeten aan het hof, die hen richting gaven voor hun besturing van het land. Deze profeten werden ook officieel daarvoor opgeleid. Een enkele keer werden er profeten door God geroepen van buiten de gilde van profeten, zoals de profeet Amos, volgens Amos 7:14. Daar staat dan ook expliciet vermeld dat hij geen profetenzoon was. Hij was niet opgeleid in de profetenscholen en toch gebruikte God hem als profeet. Maar dit laat wel zien hoe gebruikelijk het was dat profeten van de profetenscholen kwamen.

De profeten profeteerden onder leiding van de ervaren profeet, zoals Samuël, Elisa of Elia, die zij hun ‘meester’ noemden. Dit kunnen we lezen in 1 Samuël 19:20-24, 2 Koningen 2:3, 2:5. Wanneer de meester stierf, werd hij opgevolgd door één van de leerling profeten. De rest van de leerling profeten moesten dan wel onderkennen dat dezelfde geest van de oude meester ook op de nieuwe meester rustte. We lezen hier bijvoorbeeld over bij de opvolging van Elia door Elisa. In 2 Koningen 2:14-15 blijkt Elisa dezelfde macht als Elia te bezitten en wordt ook expliciet door de leerling profeten erkent dat de geest van Elia nu op Elisa rustte. Hij kon daarom de plaats van Elia innemen als meester profeet.

De leerling profeten leefden samen met hun meester in gemeenschappelijke gebouwen en zij aten ook gezamenlijk. Zij leefden dus in een soort leefgemeenschap. Soms profeteerden de leerling profeten zelf. Zij werden bijvoorbeeld door hun meester op pad gestuurd om ergens te profeteren. Andere keren profeteerden zij onder leiding van hun meester (1 Sam. 19:20-24). In 2 Koningen 9:1 kunnen we lezen dat Elisa één van de leerling profeten op weg stuurt om Jehu tot koning te zalven. Kennelijk had Elisa vertrouwen in deze leerling profeet, dat hij deze missie goed kon vervullen. Al met al leren we uit deze hoofdstukken dat er een heel schoolsysteem was om profeten op te leiden.

Het meeste over de profetenscholen lezen we in verband met de profeten Samuël, Elia en Elisa. Maar uit andere Bijbelgedeeltes kunnen we leren dat deze profetenscholen er zijn geweest, tijdens de hele koningentijd. We lezen namelijk over grote groepen profeten, die voor de koningen profeteerden.^{iv} Ook haalt de profeet Amos de term ‘profeten zoon’ nog aan. Steeds hebben de koningen hun opgeleide profeten gehad aan het hof. Helaas waren deze profeten niet altijd zuiver in het verstaan van Gods Stem, maar de basis van deze profetenscholen was wel zuiver en werd gelegd door Samuël, Elia en Elisa. De bedoeling van deze opleidingen was om profeten voort te brengen, die in staat waren om goddelijk tegenwicht te bieden tegen de menselijke heerschappij van de koningen. Wanneer koningen het verkeerde pad op zouden gaan, dan konden de profeten hen terugroepen.

Soms wordt verondersteld dat profetenscholen in de Nieuw Testamentische tijd niet meer zouden kunnen bestaan. Dit is echter een argument *ex silentio*, ‘vanuit stilte’. Er wordt dan gezegd: ‘profetenscholen worden in het Nieuwe Testament niet meer genoemd, dus zullen ze wel niet meer bestaan.’ Toch zien we profeten ook in het Nieuwe Testament samen op trekken.^v Verder worden we opgeroepen om te streven naar de gave van profetie in 1 Korinthe 14:1. Het zou heel vreemd zijn als we elkaar onder het nieuwe verbond niet meer zouden kunnen onderwijzen in de gave van profetie, terwijl de werking van de Heilige Geest juist toegenomen is onder het nieuwe verbond. We zouden elkaar juist met veel meer kracht en zalving van Gods Geest moeten kunnen onderwijzen in deze prachtige gave. God heeft nergens gezegd in de Bijbel dat de profetenscholen verleden tijd zijn en dat men elkaar nu niet meer in de gaven kan opleiden. De praktijk wijst ook het tegendeel uit. Streven naar de gaven is niet passief wachten en bidden. Streven naar de gaven is actief streven en elkaar onderwijzen in de gaven. Zo is het altijd geweest, onder het oude verbond en ook onder het nieuwe.

Hoe streef je nu concreet naar de gaven?

Het komt dus op oefenen aan, uiteraard onder gebed en leiding van Gods Geest. Om het voorbeeld van profetie te nemen: God heeft ons een rijke gedachtewereld gegeven en een voorstellingsvermogen en waarnemingsvermogen. Dus als jij je op God richt en er komt een gedachte binnen of een beeld (net zoals je je iets herinnerd uit het verleden) of je ziet iets in je omgeving wat je opvalt, dan kun je daarover beginnen te spreken vanuit Gods perspectief. Je kunt vragen wat Jezus je hiermee wil zeggen en of Hij meer daarover wil laten zien.

Een voorbeeld: je bent in gebed en denkt opeens aan een kroon. Je vraagt God of dit beeld van Hem vandaan komt en of Hij daar meer over wil laten zien. Je probeert je de kroon beter voor te stellen: kun je er details op zien? Wat gebeurt er met de kroon? Wordt hij bij iemand opgezet? Enz. Als je bidt om de leiding van Gods Geest zul je al snel merken dat je niet zelf willekeurig elke gedachte op kan dringen aan die kroon, maar dat God je gedachten en beelden gaat leiden. Hij is dan bezig daarover te spreken tot jou.

Een ander voorbeeld: je komt iemand tegen en je blik valt op zijn horloge. Je vraagt aan God of dit iets betekent. De gedachte dringt zich aan je op dat God iets over tijd tegen deze persoon wil zeggen. Je zegt tegen deze persoon: 'Ik heb een indruk, die misschien van God is, misschien van mijzelf, maar het heeft iets te maken met tijd.' Zodra je dit hebt uitgesproken, krijg je het idee dat er een periode is afgelopen voor deze persoon en een nieuwe tijd zal beginnen. Je spreekt dit uit en krijgt indrukken over wat die nieuwe tijd dan betekent voor deze persoon. En zo gaat het vloeien, als je erin begint te wandelen.

Deze twee voorbeelden laten zien dat het gebed en bewegen is. Als je niet ingaat op de beelden en indrukken die God geeft, zal Hij je daarin ook niet verder mee kunnen nemen. Als je hier wel op in gaat kun je al biddend Gods leiding daarin vinden. Je zult bemoedigd kunnen worden als het helemaal raak en op zijn plek was. En je zult correctie kunnen ontvangen, als het beeld niet raakte of juist was. Zo kun je oefenen en leren. God wil jouw gedachten en voorstellingen gaan reinigen en heiligen en steeds meer overeen laten stemmen met Zijn gedachten en voorstellingen. Hij wil jou steeds meer vanuit Zijn perspectief en met Zijn ogen laten kijken.

Verder is het belangrijk dat als je in een gave wilt groeien, dat je anderen opzoekt die al meer ervaring hebben met het gebruik van deze gave. In de Bijbel lees je op verschillende plekken over profetenscholen met een volwassen profeet, die de leiding heeft en leerling-profeten (profetenzonen) die door hem opgeleid worden.^{vi} God heeft ook wat de geestelijke gaven betreft een onderwijssysteem voor ogen, waarbij de minder ervaren personen leren van de personen met meer ervaring. Zo kunnen we op natuurlijke wijze opgroeien door van elkaar te leren.

Hierbij moet ook opgemerkt worden dat er zoiets bestaat als impartatie. Gaven en zalvingen van Gods Heilige Geest kunnen ook geestelijk overgedragen worden van de ene op de andere persoon. Daar horen we bijvoorbeeld van bij de hemelvaart van Elia.^{vii} Elisa ontvangt daar het dubbele van Elia's profetische zalving. De gaven en zalvingen van Elia worden in dubbele mate op Elisa overgedragen. Daarom is het belangrijk om elkaar op te zoeken en van elkaar te willen leren en ontvangen.

Impartatie is concreet de overdracht van een geestelijke zalving of gave. Deze overdracht kan op allerlei manieren plaatsvinden, bijvoorbeeld door handoplegging, gebed, profetische handelingen of zegening. God gebruikt bij het uitdelen van Zijn gaven en zalvingen vaak via andere mensen in onze omgeving heen. Daarom is het samen beoefenen van gaven en met elkaar bidden daarvoor ook zo belangrijk. Dit wil niet zeggen dat God geen gaven of zalvingen rechtstreeks aan ons kan geven. Natuurlijk kan Hij dat en doet Hij dat veelvuldig. Toch zien we dat God vaak de samenwerking met mensen opzoekt en anderen gebruikt, die al in een bepaalde gave actief zijn, om anderen toe te rusten en te zalven in de gave.

Bij het streven naar de gaven kunnen ook gaventesten een hulpmiddel zijn. Er bestaan gaventesten die je helpen om erachter te komen welke gaven specifiek bij jou als persoon passen. Laat je hierdoor niet beperken, maar gebruik het als een middel om focus aan te brengen in je streven en je zoektocht. Op welke gaven wil jij je in het bijzonder richten? Wat past bij jou? Zoek daarin al biddend je weg met de Heer. En blijf vooral openstaan voor alle andere gaven. Misschien heeft de Heer wel iets in jouw leven gelegd, waar je nog niet eens aan geroken hebt. Hij heeft in elk geval veel meer voor jou in petto dan jij kunt bedenken.^{viii}

Wat leren wij?

God roept ons op om te streven naar de gaven. Dit betekent allereerst een diep verlangen naar meer van de gaven van de Geest. Vervolgens betekent het ook 'bid en werk!' Vraag God met passie om meer Geestesgaven en kom ook daadwerkelijk in beweging om te oefenen. Zoek daarbij anderen op die meer ervaring hebben in het uitleven van de gaven van de Geest. Zo kunnen we elkaar opbouwen en samen groeien als Lichaam van Jezus!

ⁱ Prediker 11:4.

ⁱⁱ God doet niets zonder het eerst aan zijn profeten te laten weten (Amos 3:7). De hemel is van de Heer, maar de aarde heeft Hij aan de menskinderen gegeven (Psalm 115:16). Dit leert ons dat God altijd de samenwerking met de mensen zoekt. Hij zal niet zomaar ingrijpen, omdat wat op aarde gestalte krijgt, onder de verantwoordelijkheid van de mensen is gesteld. Daarom geldt dat er ook actie van de mensen gevraagd wordt, in samenwerking met God Zelf. Zo zegt Jakobus 4:8: *Nader tot God en Hij zal tot u naderen...*

ⁱⁱⁱ Efeze 2:10.

^{iv} 1 Koningen 22:6, 2 Koningen 23:2, Jeremia 26:7-11.

^v Handelingen 11:27-29, 13:1-2, 21:8-9.

^{vi} 1 Samuël 10:5-6, 1 Samuël 19:20-21, 2 Koningen 2, 3, 4, 6, 9, Amos 7:14, Handelingen 11:27-29, 13:1-2, 21:8-9.

^{vii} 2 Koningen 2.

^{viii} Efeze 3:20-21.